

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi põhjendamiseks esitab hageja ühe väite, mille kohaselt on komisjon valesti tõlgendanud ja kohaldanud määruse nr 1974/2006 ⁽¹⁾ artiklit 55. Komisjon otsustas ekslikult, et Soomes kehtivad tingimused toetuse andmiseks kasutatud masinate ja seadmete soetamiseks ei ole määruse nr 1974/2006 artikli 55 lõike 1 teise lõiguga kooskõlas.

⁽¹⁾ Komisjoni 15. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1974/2006, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad (ELT L 368, lk 15).

14. veebruaril 2014 esitatud hagi – Gappol Marzena Porczyńska versus Siseturu Ühtlustamise Amet – GAP (ITM) – (GAPPol)**(Kohtuasi T-125/14)**

(2014/C 142/52)

*Hagiavalduse keel: poola***Pooled**

Hageja: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Poola) (esindaja: advokaat J. Gwiazdowska)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: GAP (ITM), Inc. (San Francisco, Ameerika Ühendriigid)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 2. detsembri 2013. aasta otsus (asi R 686/2013-1);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist osa „GAPPol” sisaldav kujutismärk klassidesse 20, 25 ja 37 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks – ühenduse kaubamärgi taotlus nr 8 346 165

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: ühenduse sõnamärgid „GAP”, sõnalist osa „GAP” sisaldavad ühenduse kujutismärgid ning siseriiklikud sõnamärgid „GAP” ja sõnalist osa „GAP” sisaldavad siseriiklikud kujutismärgid klassi 25 kuuluvate kaupade jaoks

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause osaliselt

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja lõike 5 rikkumine

28. veebruaril 2014 esitatud hagi – Saksamaa versus komisjon**(Kohtuasi T-134/14)**

(2014/C 142/53)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze, J. Möller ja advokaat T. Lübbig)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vastavalt ELTL artiklile 264 Euroopa Komisjoni 18. detsembri 2013. aasta otsus menetluses Riigiabi SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Saksamaa, taastuenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine, C (2013) 4424 final;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide: määruse (EÜ) nr 659/1999⁽¹⁾ artikli 4 lõigete 3 ja 4 ning ELTL artikli 108 lõike 2 rikkumine

Sellega seoses väidab hageja, et kostja algatas ametliku uurimismenetluse, ilma et ta oleks täitnud oma erilist hoolsuskohustust selgitada välja kõik asjaolud. Kui komisjon oleks asjaolud hoolsalt välja selgitanud, ei oleks ametliku uurimismenetluse algatamiseks olnud põhjust.

2. Teine väide: ilmsed hindamisvead asjaolude hindamisel

Hageja väidab teise väitega, et komisjon ei hinnanud õigesti aluseks olevat olukord, nimelt seaduse, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (taastuenergiaseadus), toimimise viisi ja eelkõige selle seaduse kohast rahavoogude süsteemi. Lisaks ei mõistnud komisjon „riigi” rolli seadusandjana ja järelevalveasutuste kandjana ning tuletas sellest väärt kontrolliolukorra.

3. Kolmas väide: eriliste tasakaalustavate eeskirjadega ei soodustata energia suurtarbijaid

Hageja väidab, et komisjon rikkus ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel õigusnormi, kuna ta leidis, et tegemist on energia suurtarbijate soodustamisega, mis ei ole kooskõlas Üldkohtu praktikaga.

4. Neljas väide: tegemist ei ole riigi ressurssidest antava soodustusega

Siinkohal väidab hageja, et komisjon kohaldas ELTL artikli 107 lõiget 1 ka selles mõttes väärt, et ta lähtus sellest, et riigiasutused teostavad kontrolli taastuenergiaseaduse süsteemis osalevate erinevate eraõiguslike äriühingute vara üle.

5. Viies väide: ELTL artiklite 30 ja 110 väär tõlgendamine ja kohaldamine

Viienda väitega väidab hageja, et komisjon rikkus korra kohase haldusmenetluse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid, kuna ta kontrollis taastuenergiaseadust ELTL artiklite 30 ja 110 seisukohast, kuigi komisjonile on selle seaduse toimimisviisi teada juba rohkem kui kümme aastat. Hageja sõnul kohaldab komisjon ka väärt ELTL artikleid 30 ja 110, sest tegemist ei ole maksuga nende normide tähenduses ega diskrimineerimisega.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

28. veebruaril 2014 esitatud hagi – SolarWorld jt versus nõukogu

(Kohtuasi T-141/14)

(2014/C 142/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: SolarWorld AG (Bonn, Saksamaa); Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Itaalia) ja Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaat L. Ruessmann ja solicitor J. Beck)